

XIV C 274/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marcin Garcia Fernandez

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Krygiolka

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2018 r. w Pile

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku SA w W.**

przeciwko **Z. S.**

o zapłatę

1. **oddala powództwo;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.**

SSO Marcin Garcia Fernandez

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA w W. w pozwie złożonym 8 grudnia 2017 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. S. na swoją rzecz 105.278,04 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podał, że 28 lipca 2016 r. pozwany zawarł z nim umowę pożyczki nr (...), w której zobowiązał się do terminowej spłaty. W związku z nienależytym wykonywaniem tego zobowiązania, powstałe zadłużenie z dniem 31 października 2017 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. W konsekwencji pozwany został wezwany do spłaty wymagalnego zadłużenia. Wezwanie nie odniosło skutku. W związku z tym wystawił wyciąg ze swoich ksiąg obejmujący zadłużenie pozwanego. Na objętą pozwem kwotę składają się niespłacony kapitał 99.187,46 zł, odsetki umowne 4.585,61 zł i odsetki za opóźnienie 1.504,97 zł.

Postanowieniem z 26 lutego 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, w związku ze stwierdzeniem braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu (k. 9).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie stolarstwa. Pod koniec 2016 r. sytuacja jego przedsiębiorstwa uległa pogorszeniu. W celu poprawy jego kondycji złożył wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania restrukturyzacyjnego. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu 7 lutego 2017 r. wydał postanowienie o otwarciu przyspieszonego postępowania restrukturyzacyjnego (XI GRp 5/18). Nadzorcą sądowym został P. F.. Pozwany wskazał też, że ujął dochodzoną pozwem wierzytelność na liście wierzytelności bezspornych. Z uwagi na sytuację, w jakiej się znajduje, wnosi o rozłożenie jej spłaty w sposób wskazany we wniosku o otwarcie przyspieszonego postępowania restrukturyzacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wobec pozwanego Z. S., jako przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Zakład Produkcyjno - Usługowy (...), prowadzone jest przez Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu pod sygnaturą XI GRp 5/18 przyspieszone postępowanie układowe. Do 21 czerwca 2018 r. w postępowaniu tym nie został sporządzony spis wierzytelności.

(dowód: pismo SR Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z 21.06.2018 r., k. 81)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazany dokument urzędowy, którego prawdziwość i zgodność treści z prawdą nie budziła żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie podkreślenia wymaga, że stosowanie do art. 257 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne, otwarcie przyspieszonego postępowania układowego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Jednocześnie żaden przepis nie przewiduje obowiązku zawieszenia wytoczonego przez wierzyciela procesu na czas trwania przyspieszonego postępowania układowego. W związku z tym otwarcie przyspieszonego postępowania układowego wobec pozwanego nie stanowiło przeszkody do prowadzenia niniejszego procesu i zakończenia go orzeczeniem merytorycznym.

Powód dochodził od pozwanego roszczenia z umowy pożyczki z 28 lipca 2016 r. nr (...). W związku z tym, zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), ciążył na nim obowiązek wykazania roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości. W okolicznościach sprawy wiązało się to z koniecznością przedstawienia dowodów na fakt zawarcia z pozwanym przedmiotowej umowy i wysokości oraz wymagalności wynikającego z niej i dochodzonego pozwem zadłużenia pozwanego. Powód w tym zakresie nie przedstawił żadnych dowodów. Podkreślenia przy tym wymaga, że powód był wzywany pismem z 22 marca 2018 r. do nadesłania dokumentów powołanych jako dowody w pozwie, pod rygorem ich pominięcia (k. 11 i 15), jednak na wezwanie to nie odpowiedział.

Pozwany w toku procesu przyznał fakt zawarcia przedmiotowej umowy pożyczki, jednak przyjęcie go bez dowodów na podstawie art. 229 k.p.c. nie było możliwe. Wobec pozwanego zostało wszczęte przyspieszone postępowanie układowe. Zgodnie z art. 240 Prawa restrukturyzacyjnego, z dniem otwarcia przyspieszonego postępowania układowego mienie służące prowadzeniu przedsiębiorstwa oraz mienie należące do dłużnika staje się masą układową. Zgodnie zaś z art. 258 Prawa restrukturyzacyjnego, dłużnik niezwłocznie informuje nadzorcę sądowego o postępowaniach sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych i przed sądami polubownymi, dotyczących masy układowej, prowadzonych na rzecz lub przeciwko dłużnikowi. W sprawach tych uznanie roszczenia, zrzeczenie się roszczenia, zawarcie ugody lub przyznanie okoliczności istotnych dla sprawy przez dłużnika bez zgody nadzorcy sądowego nie wywiera skutków prawnych. Ani pozwany, ani powód nie przedstawili zgody nadzorcy sądowego na przyznanie przez pozwanego jakichkolwiek okoliczności faktycznych. W związku z tym przyznanie to nie mogło odnieść skutku przewidzianego w art. 229 k.p.c., a więc zwolnić powoda z obowiązku przedstawienia dowodów na potwierdzenie okoliczności przyznanych.

W tej sytuacji tylko na marginesie można zauważyć, że nawet gdyby przyznanie przez pozwanego faktów było skuteczne, nie mogłoby prowadzić do uwzględnienia powództwa. Przyznanie obejmowało jedynie fakt zawarcia przedmiotowej umowy pożyczki, natomiast nie dotyczyło skutecznego postawienia całego wynikającego z niej długu w stan wymagalności i wysokości oraz struktury tego wymagalnego zadłużenia. W tym zakresie powód nie przedstawił żadnych dowodów.

Niewykazanie przez powoda faktów, z których wywodził swoje roszczenie, musiało prowadzić do oddalenia powództwa, o czym Sąd orzekł w punkcie 1.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c., obciążając powoda, jako przegrywającego proces, obowiązkiem ich zwrotu pozwanemu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego według stawki minimalnej – 5.400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

SSO Marcin Garcia Fernandez